

**ת"פ (באר שבע) 58545-12-22 - מדינת ישראל-פמ"ד נ' אDIR אברהם-
בעצמו**

ת"פ (באר-שבע) 58545-12-22 - מדינת ישראל-פמ"ד נ' אDIR אברהם - בעצמו שלום בא-ר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 58545-12-22

מדינת ישראל-פמ"ד

נ ג ד

אדיר אברהם - בעצמו

ע"י ב"כ עוז אורי בן חנן

בית משפט השלום בבאר-שבע

[17.06.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתה

גזר דין

ר��ע:

1. ביום 27.3.22 הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתוב האישום בעבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 סיפה + סעיף 25 בחוק העונשין תשל"ז-1977, ומסירת ידיעה כזובת לפי סעיף 243 סיפה לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתוב האישום, בתקופה הרלוונטית הנאשם החזיק בעולותו רכב מסווג 'סקודה סופריז', מ.ר. 6559973.

בסוף חודש דצמבר 2021, בתאריך שאינו ידוע למאשימה במידוק, התגלתה תקלת במנוע הרכב של הנאשם. לאחר שבירר את עלות התקיקן, הנאשם סיכם עם אדם נוסף, שהותה אינה ידועה (להלן: "השותף"), שיביר את הרכב לשטחי הרשות הפלסטינית. הנאשם מסר את מפתחות הרכב לשותף, אשר העביר את הרכב לשטחי הרשות הפלסטינית. בתאריך 2.1.22 החזיר השותף לנאשם את מפתחות הרכב ועדכן אותו שעשה כן.

בתאריך 2.1.22 דיווח הנאשם לחברת הביטוח כי רכבו נגנב ובהמשך היום התקשר למשטרת והודיע כי רכבו נגנב. זאת, במטרה לקבל את כספי הביטוח עבור הרכב, כאשר הוא יודע כי אין אמת בדיווחו.

בתאריך 3.1.22 בשעה 13:00 הגיע הנאשם לתחנת המשטרה, ומסר הודעה לפיה רכבו נגנב מהחניה בבית הוינו בלילה שבין 1.1.22 ל-2.1.22. כל זאת, כאשר הוא יודע שאין אמת בדיווחו.

3. בתאריך 27.03.23 הורשע הנאשם על פי הودאותו. לבקשת הנאשם, הופנה לקבלת תסקירות לעונש.
4. בתסקיר מיום 25.06.23 פורטו קורוטיו של הנאשם ולאחר דין בגורמי הסיכון והפסיכי, שירות המבחן המליך להטיל על הנאשם צו של"צ ולש��ול את ביטול הרשותו.

נמסר, כי הנאשם בן 30, נשוי ואב לתינוק בן שנתיים, מתגורר בbara שבע ועובד כנהג משאית מזה כשלוש שנים. הנאשם גדל במשפחה מרובת ילדים, אביו עובד כנהג אוטובוס, ואמו עובדת כספית בגן ילדים. הנאשם מתאר עצמו כבעל טובה, אך קשיים כלכליים והתמודדות עם חובות שתרכמו לאווירה המתחה בבית. הנאשם מתאר קשר חיובי בין בני משפחתו, ציין כי יכולים נערדי עבר פלילי. בנוסף, הנאשם מתאר קשרים חברתיים נורומיים ממשוערים עברו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעוזת בגרות. הנאשם תיאר קשרים לימודיים, אך ללא בעיות ממשמעת. הנאשם שירות שירות צבאי מלא, תקופה כנהג מבצעי ובמהמשך עבר תפקיד. הנאשם מסר, כי במעבר בין התפקידים יצא חדושים מסר בכלל צבאי.

ה הנאשם עובד מגיל 15 בעבודות Müdומות שונות. לאחר שחרורו מהצבא עבד כנהג במשך שנתיים. בשלוש השנים האחרונות עובד כנהג משאית. תיאר, כי נמצא בחובות בשל הלואה מהבנק ונמצא בהסדר תשלוםם לסגירת החוב.

ה הנאשם מודה ביצוע העבריה ולוקח אחריות מלאה על ביצועה. האשם סיפר, כי הרעיון לביצוע העבריה נולד במהלך המוסך אליו פנה לאחר שהמנוע של מכונית משומשת שקנה נהרס שבועיים לאחר הקניה. הנאשם מסר כי תחילת החקד, אך בסוף החליט לבצע את העבריה. לדבריו, השאיר את רכבו במוסך למשך שבועיים, ולאחר מכן החלה השתלשלות האירועים המתוארת בכתב האישום. הנאשם הביע צער על ביצוע העבריה, אך אחירות מלאה ומסר, כי משפטו הגיבה למעשה קשה מאוד, אך יחד עם זאת הם תומכים בו. שירות המבחן הדגיש, כי הנאשם מכה על חטא, ושיתף כי הרשותו בעבריה עלולה לפגוע בפרנסתו בשל האישורים הביטחוניים שנדרש להחזיק בהם עבור החברות שעמן עובד.

שירות המבחן מצין, כי הנאשם פעל לצורך עשיית רוח מהיר, מתוך קלות ראש, מוביל לחשוב על ההשלכות שטמונה במעשי. לצד זאת ניכר, כי הנאשם ערך למחרים שועל לשלים מבחינת אפשרויות תעסוקה, מבין כי ההליך המשפטי הכרוך בהוצאות כלכליות רבות, ומבחן כי יכול עליון לעונש. צוין, כי אלו מהווים בעבורו גורמים מرتיעים.

שירות המבחן מתרשם, כי הפעולות האימפליסיביות והפיזיות שביצע מצביעות על קושי בויסות דחפים ובהפעלת שיקול דעת, כאשר הרקע הכלכלי המשפטי היה מוקד דחק בחיים.

שירות המבחן מצין את יכולות ההסתגלות של הנאשם לנסיבות שונות והמאיץ שהשקייע בתפקוד תקין. הרושם הוא, כי הנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית ומשפטו מהווה מקור לתמייה רגשית. אלה, לצד נטיית האחריות והבעת הצער, מהווים גורמי סיכון להימנעות מההתנהגות עוברת חזק עתידית.

מכאן המלצה השירות המבחן לש��ול את ביטול הרשותו ולהטיל על הנאשם צו של"צ, ללא המלצה טיפולית נוספת. טיעוני הצדדים

5. ביום 09.07.23 המאשימה הגישה את טיעונה לעונש בכתב (במ/1), והגנה טענה את טיעוניה בעלפה.

6. המאשימה עמדה על הערכיהם המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממשיעי הנאשם, וכיינה את הפגיעה באמון הניטן באזרחים המגישים תלונות במשטרה, את זבוז משאבי הציבור ואת הפגיעה העקיפה הציבור, הנושא בנזקי חברות הביטוח המגולמים בדמי הביטוח.

המאשימה מפנה לנسبות ביצוע העבריה, הכוונות תכנון מוקדם, היעזרות באדם נוסף כאשר הנאשם הוא זה שזכה להרוויח מביצוע העבריה וחלוקת עבירה הוא המשמעות.

המאשימה מפנה גם לפוטנציאל הנזק לציבור במרקחה של השלמת העבריה. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, המאשימה הפנה למספר אסמכאות, חלקן ישרות, התומכות לדעתה בעמדתה העונשנית. להלן תמצית ההפניות הנוגעות לתקדים שהוגשו לאחר כנסית תיקון 113 לתוכף:

ת"פ 14-14-6446 מדינת ישראל נ' סרור הנאשם הורשע בניסוי לקבלת דבר במרמה ומסירת הودעה כזבת על עבירה מסווג פשע, לאחר שקשר קשר עם אחר להעברת רכבו לשטחי הרשות, במטרה לקבל את תקולי הביטוח. על הנאשם, ללא הרשות קודמות, הוטלו חמשה חודשי מסר בעבודות שירות עונישה נלוית, לרבות קנס.

ת"פ 19-51208 מדינת ישראל טושיב ואח': הנאים הורשו בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בכך שהנו את חברת הביטוח לאחר שפעלו להעברת מכונית לשטחים. בעקבות זאת, קיבל נאשם 1 רכב חלופי וכן 76-4.5 וחודשי מאסר לדרישת קודמות, הוטלו 3 ו- 4.5 וחודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלוויים, לרבות קנס ופיצוי.

נוכח המפורט לעיל, המאשימה מבקשת לקבוע כי מתחם העונש ההולם ינווע בין 12-4 וחודשי מאסר בפועל, עונשה נלווי. על כן, נטען כי גם

בעניין הניסיות שלא קשורות לעבירה, לדעת המאשימה היעדר עבר פלילי אינו רלוונטי לעבירה מסוג זה. נטען, כי גם אם הרשעה עלולה לפגוע בפרנסת הנאשם בעתיד, מדובר בעונין שהוא על הנאשם לקחת בחשבון מראש ואין הצדקה לבטל הרשעה.

המאשימה הפנתה לגורם הסיכון המפורטים בתסaurus, לחובותה של הנאשם נתון בהם, ועל כן סבורה כי לאור אלה קיימים בסיס לחישש שה הנאשם ישוב ויבצע עבירות כאשר הוא מצוי במצבה כספית. כן מדגישה המאשימה, שההנאים לא עברו טיפול כלל.

במכלול הניסיות, המאשימה עותרת להטיל על הנאשם עונש בתחתיות מתחם העונשה - ארבעה וחודשי מאסר, שיוכל לרצות בעבודות שירותים אם יימצא מתאים, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי ממשמעות.

7. ההגנה עתרה לאמץ המלצת שירות המבחן. הדוגש, כי הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו בהזדמנות הראשונה ומתחרט עליה. נטען, כי הנאשם לא יצא נשכר מביצוע העבירה ואף נגרם לו הפסד כספי, שכן רכבו נעלם, והוא לא קיבל תקובל ביטוח ודמי הביטוח שלו הועלן.

נטען, כי הטלת עונש מאסר על הנאשם והותרת הרשעה על כנה יגרמו לו נזק בלתי מידתי. המשמעויות היא, שההנאים לא יכול להמשיך בעבודות הנוחית והדבר יפגע בפרנסת המשפחה.

הדוגש, כי לשירות המבחן הוגג מכתב מעסיק ולפיו החברה בה מועסק עובדת עם הצבא. כתוצאה לכך, הותרת הרשעה על כנה תביא לפיטורי. נמסר, כי אסמכתאות לעונש יוגשו לתיק במועד מאוחר יותר (יודגש, כי עד למועד זה לא הוגש אסמכתאות לתיק, אף שחלף זמן והדין נדחה פעמיים - פעם אחת בשל מצב החירום ופעם שנייה בשל אי התיאצבות הנאשם לממונה).

דיון והכרעה:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרונות ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בישום עיקרונות ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות העונשה הנוגגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. כבר נכתב רבות אודות הערכים החברתיים המוגנים בסיס העבירה בגין הורשע הנאשם. מעשים מסוג זה קלים לביצוע וקשה להשיפה. מדובר בעבירות המונעות מרצון להשתתף רוח כלכלי מהיר וקל, על חשבון הציבור. הפגיעה בזכור היא במספר מישורים: בהפנמת עליות האכיפה ונזקי חברות הביטוח על ציבור בכללותו; בהעסקת המשטרה בטיפול בתלונות שווא; ביצירת עיונות בסדרי העדיפויות של עובדות המשטרה ובאופן בו היא מקצתה את משאביה; בהעמדת חסודים פוטנציאליים בפני חשדות שווא; בעידוד תופעות עבריניות שמקורן בשטחי הרשות, סיוע להן והבא לשגongan.

כבר לפני מעלה שני עשרים עמד בית המשפט המחויז בבאר-שבע על היקף התופעה ועל חובה בתי המשפט להתגיים למאבק בה. בחולף השנים, בתי המשפט עדין נכוונים כי התופעה נרחבה ופגיעה רבה (ראו [ע"פ \(ב"ש\) 7163/04 תרג'מן נ' מדינת ישראל ; ע"פ \(ב"ש\) 7413/01 מנטלמקר נ' מדינת ישראל](#)).

10. עבירות המרימה מהסוג הנדון מבוצעות, בדרך כלל, על ידי אנשים נורמטיביים אשר נקלעים לקשיי כלכלי, ובוחרים להתמודד איתם בדרך של ביצוע העבירה - קרי, על חשבו ייסו של הציבור ועל חשבו תקינות עובדות המשטרה והקצתה משאביה. מדובר במיעדיים את טובותם האישית ואת רצונם לעשות רוח כלכלי מהיר, על פני מגוון רחב של שיקולים ציבוריים וחברתיים.

מידת האשמה הכרוכה בביצוע עבירות אלה, על רקע נסיבות ביצוען היכולות תכנון מוקדם, חבירה לשותף, פעולה אקטיבית של פניה לחברת הביטוח ולמשטרה, היא משמעותית. יודגש, כי בסופו של דבר העבירה לא הושלמה, לא בשל חרטת הנאשם או פועלתו להפסקתה, אלא בשל פעולות אכיפה וחשיפה מצד הרשות.

11. עיון באסמכאות מן הפסקה מלמד, כי מתחם העונש ההולם בעבירות מעין אלה מתחילה במספר חודשי מסר לריצוי בעבודות שירות. עתרת הגנה לקביעת מתחם עונישה קל יותר אינה הולמת את שיקולי העונישה על פי הדין. הפסקה הנוגגת למשך זמן מהטלת עונש מסר, ولو בעבודות שירות, נעשית מקום בו קיימים שיקולי שיקום מובהקים ונתונים אחרים. נתוני המקירה שלפניו ונסיבותו הנאשם המפורטים בתסקיר אינם חריגים לסוג זה של עבירות ולמעשה מדובר במקרה דומה מאד ברקעו ובמאפייניו למრבית המקרים המובאים לפני הערכאה הדינונית (ראו, לשם הדוגמא, [ע"פ 15-02-33631 יוחנן נ' מדינת ישראל](#) שם נדחה ערעור הנאשם על חומרת עונשו, לאחר שבית משפט השלים החלטת להטיל עליו של"צ בהיקף 440 שעות, 10,000 ל"ח Kens ומאסרים מותנים מכבדים. נקבע כי רכיבי העונישה הנוספים נועד לאזן את העבודה שבית המשפט מנע מהטלת עונש מסר שזהו הכלל במקרים מעין אלה, וכן שיקולי שיקום פרטניים ומיעדים).

12. לעניין העונישה הנוגגת ראו גם המקרים הבאים, והאסמכאות המצוות בהם:

א. ת"פ 21-12-10510 מדינת ישראל נ' יצחק - הנאשם הורשע על פי הודהתו בניסיון לקבלת דבר במרמה ומסירת מידע כזבת. על פי כתב האישום, הנאשם התקשר עם חברו, וביקש ממנו להעביר את הרכב מחוץ לגבולות מדינת ישראל במטרה להשאירו שם. בהמשך הלילה, נהג החבר ברכב והשאר אותו מעבר לגבול מיתר. בבוקר, הגיע הנאשם לתחנת המשטרה והודיע כי רכבו נגנבו. זמן מה לאחר מכן, הנאשם דיווח לחברת הביטוח כי רכבו נגנבו. בית המשפט השית על הנאשם שלושה חודשי מאסר שירצו בדרך של עבודה שירות, קנס בסך 3,000 ₪, ומאסר על תנאי.

ב. ת"פ 19-09-26022 מדינת ישראל נ' רחמניב - נאשם 1 הורשע על פי הודהתו בניסיון לקבלת דבר במרמה ומסירת הוודעה כזבת, ונאשם 2 הורשע על פי הודהתו בניסיון לקבלת דבר במרמה. על פי כתב האישום, נאשם 1 יצר קשר עם אחר והעביר לו את מפתחות רכבו, על מנת שיעביר אותו לשטחים. الآخر פעל על פי התוכנית, ויצר קשר עם נאשם 2 לצורך ביצוע העברה. נאשם 2 נסע יחד עם الآخر לשטחים בשתי מכוניות, שם השאירו את המכונית של נאשם 1, וחזרו במכונית הנוספת. זמן מה לאחר מכן, נאשם 1 הגיע הוודעה כזבת במשטרה על גנבת המכונית. על נאשם 1 הושטו 3 חודשי מאסר בפועל שירצו בדרך של עבודה שירות, קנס בסך 3,000 ₪, ומאסר מוגנה. הצדדים הגיעו להסכמה על פיה נאשם 2 ירצה עונש של ארבעה חודשים עבודה שירות, קנס בסך 3,000 ₪ ומאסר מוגנה.

ג. ת"פ 19-10-51208 מדינת ישראל נ' טшиб ואח' - הנאשם הורשעו על פי הודהתם בקבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות, ובמסירת מידע כזבת. על פי כתב האישום, הנאשם תכננו להונאות את חברת הביטוח באמצעות העברת רכב לשטחי הרשות, ודיווחו למשטרה ולחברה הביטוח כי הרכב נגנבו. בהתאם לsicom, נהג נאשם 2 רכב לשטח הרשות, ולאחר מכן התקשר לנאשם 1 על מנת שיוסיף אותו ממחסום מיתר. לאחר מכן, התקשר הנאשם 2 לנאשם 1 והודיע לו כי הרכב נגנבו. מיד אחר כך, הגיע נאשם 2 תלונה במשטרה, ונאשם 1 הודיע לחברה הביטוח כי רכבו נגנבו. לבסוף, קיבל הנאשם 1 רכב חלופי וכן 76,076 ₪ דמי ביטוח. על נאשם 1 הושטו 3 חודשים מאסר בפועל שירות בעבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪, ומיפוי לחברה הביטוח בסך 10,000 ₪. על נאשם 2 הושטו 4.5 חודשים מאסר שירצו בדרך של עבודה שירות, קנס בסך 5,000 ₪, ומאסר על תנאי, מיפוי לחברה הביטוח בסך 10,000 ₪, וצו מבן למשך שנה.

בהתאם כל המפורט לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש הולם בניסיונו של אירוע זה הוא מאסר שנע בין ארבעה חודשים לנinetים לארבע שנים בעבודות שירות ועד שנתי מאסר. בהתחשב במצב הכלכלי של הנאשם, שעל פי החוק הקים נshall לקביעת מתחם הकנס, ולאחר עיון בפסקה יש לקבוע מתחם קנס של 15,000-2,500 ₪.

13. נסיבות המקירה שלפני אין מתאימות לביטול ההרשעה על פי הדין וההלכה הנוגאת.

כידוע,

14. ביטול הרשעה מהו חריג לכלל:

"הכללו הוא שאם נמצא שנאים עבר עבירה, יש למצות את ההליך הפלילי עמו בדרך של הרשעה וענישה. החריג הכללי, שיופיע בנסיבות נידירים בלבד, הוא הימנע מהרשעה" (בע"פ 3852/14 רשות נ' מדינת ישראל). שאלת זו נבחנת על פי סוג העבירה וטיבה, הנسبות הקונקרטיות של המקירה, וטיב הפגיעה בשיקומו או בעתידו של הנאשם כתוצאה מההרשעה:

"הנה כי כן, על בית המשפט לבחון, בראש ובראשונה, את השאלה האם סוג העבירה וטיבה, על רקע הנسبות הקונקרטיות של המקירה, מאפשרים להימנע מהרשעה. בשלב השני, יש להידרש לשאלת, האם עצם הרשעה עלול לגרום "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם" (ע"פ 8528/12 ציפורה נ' מדינת ישראל).

ראואו גם הדיון במבחן המשנה שבHALCET תמר כתוב במסגרת ע"פ 13/5985 אבן נ' מדינת ישראל:

"... עברו הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות קרוני של הנאשם שמדובר בתנהגות מקרית וחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותקמידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת הרשעה על הדמיון העצמי של הנאשם; וחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי האם לך אחריות והתחרות על ביצועה; משמעות הרשעה על הדמיון העצמי של הנאשם; גילוי, מצבו האישי והבריאותיו ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולי שבאנטרכט הציבור, כגון: טיב העבירה וחותמתה; מידת הפגיעה באחרים; הרצינול שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי ועוד... הנintel הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעה לשכנע כי מן הרואין לחרוג בעניינה מדרך כלל, וכי שיקולי השיקום האינדייבידואליים גוררים במידה רבה על שיקולי האינטרכט הציבורי".

15. ככלל, סוג העבירה בעניינו אינו מאפשר את ביטול הרשעה של הנאשם כהמלצת שירות המבחן, אלא אם מתקיימות נסיבות חריגות מאוד - הן בנסיבות המעשה והן במקרים האישיים של העולה.

ראו, למשל, ראו את הדיון שנערך בעפ"ג 27326-12-21 קיזר נ' מדינת ישראל: במקרים זה קיבל בית המשפט המחויז בבאר-שבע את ערעור הנאשם על פסק דין שניית על ידי מותב זה והחליט לבטל את הרשותה הנאשם. בית המשפט המחויז עמד על הנסיבות החרגות - הוא בנסיבות העיטה והן בנסיבות המעשה - שהובילו אותו להחלטה זו: בנסיבות המעשה נקבע, כי הנאשם לא השלים את חלקו בעבירה בכך שהחליט שלא לפנות לחברת הביטוח לאחר העברת רכביו לשטחים, מתוך הבנה את משמעות מעשייו וחומרתם. נקבע, כי יש לעודד אפשרות חרטה במהלך ביצוע עבירה ובסוף, גם אם אין משלכות את חריג הפטור הקבוע בסעיף 28 **לחוק העונשין**. כן נלקחו בחשבון נתונים נוספים של הנאשם, לרבות תפקדים ציבוריים שהוא מלא. נקבע בנסיבות אלה, כי הפגיעה בערכיהם המוגנים היא פחותה ובצד זאת הפגיעה הצפוייה בנתים כתוצאה מההרשעה היא גדולה.

ענינו של הנאשם אינו דומה - לא במידה הפגיעה בערכיהם הוגנים ולא במידה הפגיעה הצפוייה לנתים כתוצאה מהרשעתו.

עוד יזכיר, כי הנאשם במקרה זה גם לא ביסס כנדרש את קיומו של נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו. אין בעצם העבודה כי הוא מועסק כנהג משאית בחברה העובדת עם הצבא, כדי לבסס נזק ודאי לפונסתו, במידה הדורשה על פי הדין.

ענין זה מודגש למללה מן הוצרך, שכן גם לו הובאו אסמכתאות כנדרש, איני סבורה כי היה בכך כדי להצדיק את ביטול הרשותה בשל המבחן הראשון בהלכת כתוב.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם:

16. בגזרת העונש המתאים לנאים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיעוריים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

במקרה זה אין מחלוקת, גם לשיטת המאשימה, כי יש להטיל על הנאשם עונש בתחום המתחם: הנאשם לא הרשותות קודמות, שירות המבחן התרשם מנתונים שאינם מצריים החמורה לצורך הרתעה אישית, הנאשם לקח אחריות על מעשיו בשלב מוקדם של החוקירה מצר עליה ומכה על חטא.

המדינה לא טענה לשיקולי הרתעת הרבים הצדיקים החמורה בגדרי המתחם.

סוף דבר:

17. לאחר שבדקתי את מכלול השיקולים ממפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 4 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות.

ה הנאשם יתיצב לRICTי המאסר ביום 15.9.23 ויבצע את עבודות השירות בהתאם להוראות הממונה.

מוסבר לנאים כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודה השירות עלולה להביא להפסקה מהנהלית של העבודות ולRICTי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים לפחות שנים מהיום, שלא עבר עבירת מרמה, לרבות ניסיון.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם בתוך 90 יום.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מההדריכים הבאים:

• בקרים אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון *35592* או בטלפון ****-***-***.

• במחוזן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בהציג בשוברו תשלום).

המצוריות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

המצוריות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור חוק.

ניתן היום, י"א סיון תשפ"ד, 17יוני 2024, במעמד הצדדים.